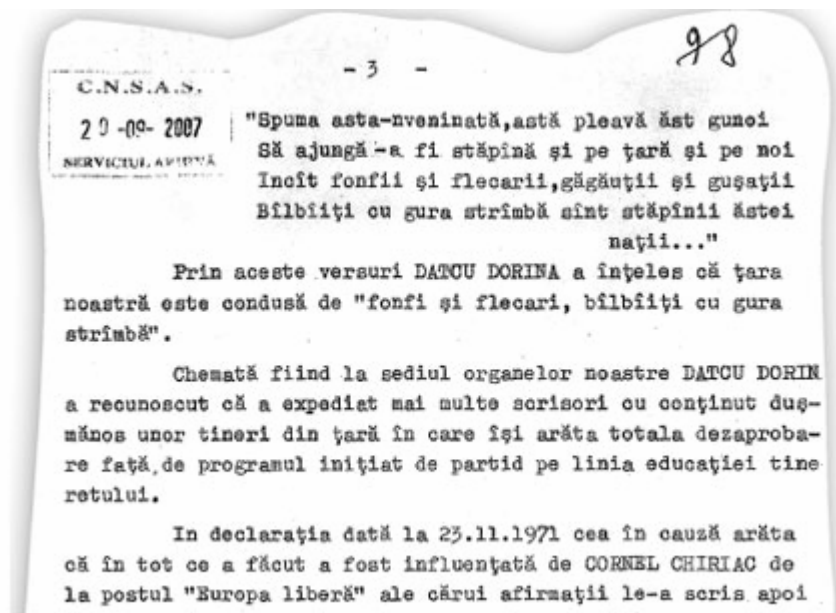


Cotidianul – 2 noiembrie 2007
13 ofiteri de Securitate, pe urmele unui copil

Bucuresteanca Dorina Diaconescu a descoperit la CNSAS ca a fost urmarita de la virsta de 15 ani pentru ca trimitea scrisori la Europa Libera si avea pseudonimul „Let it be“. Daca anul trecut au fost publicate documente care aratau ca Securitatea a recrutat minori, Dorina Diaconescu reprezinta primul caz care arata ca in perioada comunista s-a dispus chiar urmarirea unor copii. Ca si cum ar fi reprezentat reale „pericole pentru ordinea sociala si de stat“, acestora li s-au deschis dosare de urmarire informativa, iar pentru „instrumentarea“ lor s-au folosit masuri precum interceptarea corespondentei si mobilizarea unei intregi armate de securisti.

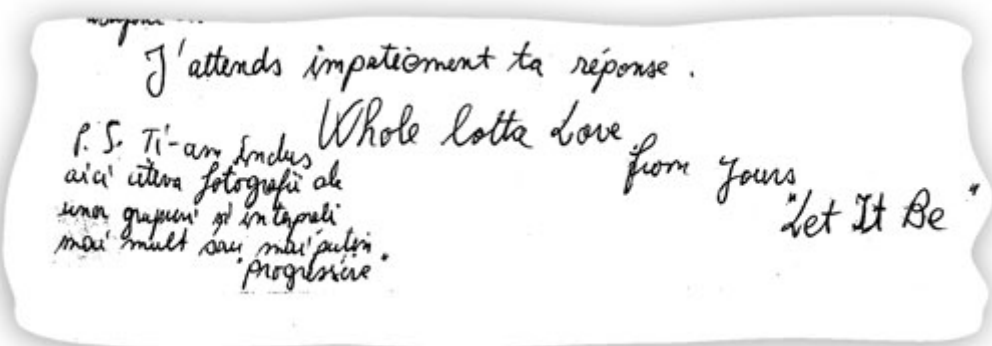
Dorina Diaconescu, pe numele de atunci Datcu, a intrat in atentia securistilor in 1970, imediat dupa lansarea filmului „Reconstituirea“ al lui Lucian Pintilie. Eleva de clasa a VIII-a a reusit sa intre la una dintre putinele vizionari care au avut loc la Cinematograful Luceafarul si a raspuns apoi unei invitatii lansate pe post de Europa Libera de a comenta filmul. Intr-o scrisoare adresata realizatorului Max Banus, aceasta a facut o cronica laudativa a filmului si in acelasi timp o critica acerba a regimului comunist. „Lucian Pintilie isi impune talentul si virtutile profesionale reusind sa infiereze si sa critice cu vehementa prin imagini graitoare brutalitatea organelor de militie si a celor juridice. Acesti indivizi dezumanizati lovesc cu bestialitate in tineretul intoxicat cu predici lipsite de sens, repetate la nesfirsit de niste oameni limitati, cu vederi inguste. Incultura militianului servil fata de sefi provoaca un ris nebun, iar expresiile vulgare de genul «da-i, ma! da-i la muzicuta!, da-i la cantina» reflecta «inalta» instruire a functionarilor statului in stare sa ucida fara nici o mustrare de constiinta, animalic. Filmul este o fresca vie a tinerilor animati de dorinta de libertate.“

Cronica a fost citita pe post si, desi nu a fost semnata, securistii au gasit-o pe copila dupa adresa pe care avusese imprudenta sa o scrie in alta scrisoare. „Pe atunci, fireste, habar nu aveam ca toate scrisorile erau citite la posta, si cele trimise, si cele primite“, spune Dorina Diaconescu. Urmarea a fost vizita inopinata a trei securisti acasa la familia Datcu. „Tatal meu murise in urma cu un an, iar mama era la serviciu. Au venit cind eram singura si m-au intrebat ce scrisori mai am. Eram foarte sperziata si le-am dat pe toate. Erau 160 toate, caci corespondam cu multi copii din tara si din strainatate“, povesteste Dorina Diaconescu. Aceasta nu i-a potolit insa. „In acea perioada incercam sa invat singura germana si, pentru ca pasiunea mea era lectura, imprumutasem de la biblioteca «Fenomenologia spiritului» a lui Hegel. M-au intrebat ce inseamna, cine m-a pus sa citesc asta si se pare ca nu m-au crezut si au ramas cu o banuiala. Le-a intrat in cap ca e ceva suspect la mijloc“, spune femeia.



Scrisorile elevei de clasa a VIII-a erau interceptate si interpretate de securisti

Un eveniment petrecut nu mult dupa aceea avea sa-i agraveze si mai mult situatia. „Am participat la un concert al formatiei de jazz-rock «Blood, sweat and tears», pe Stadionul «23 August», unde m-am dus cu o pancarta. Dupa ce s-a intrerupt concertul, am ajuns in culise ca sa le ofer niste garoafe pe care le luasem pentru cei din trupa. La iesire am fost asteptata de militieni, mi-au retinut buletinul, iar apoi au facut adresa catre scoala si Securitate“, spune Dorina Diaconescu. Dupa acest episod a inceput urmarirea acerba a fetei. „Vreme de doi ani, inainte de a merge la scoala dimineata trebuia sa trec pe la Securitate, pe Strada Beldiman nr. 2, sa le explic ce e cu scrisorile pe care le luasera. Tin minte si acum: era o masa lunga si insirate toate, pe diferite tari“, isi aminteste femeia. Cea mai mare nelamurire a securistilor era semnatura cu care aceasta isi incheia ravasele: „Let it be!“, dupa celebra melodie a formatiei Beatles, pe care o adora. „Uneori mai semnam si cu initialele «LIB», iar ei credeau ca asta e ceva codificat“. Cu toate amenintarile securistilor, atit la adresa ei, cit si a mamei, Dorina Diaconescu a continuat sa trimita scrisori in care sa critice ceea ce se intimpla in tara. Astfel, nu i-au scapat nici celebrele „teze din iulie“ ale lui Ceausescu. „In ultima vreme, mai ales de la istorica data de 7 iulie, nu prea am fost in stare de ceva. Indignarea si deceptia au pus stapinire pe mine. In aceste zile de penibile zvircoliri ideologice si de intimpinare a aniversarii (n.r. - de 23 august), melita pune in aplicare luminoasele directive referitoare la educatia si morala proletara ale tineretului. Cum nici o dictatura nu a durat prea mult, sper ca intr-o zi, fie ea chiar in anul 2525, vom putea spune: aici a venit soarele“, se revolta Dorina Diaconescu intr-o scrisoare trimisa unuia dintre tinerii cu care coresponda, Adrian Secu, din Iasi, care, la rindu-i, a avut de-a face cu securistii din aceasta cauza, dupa cum arata dosarul.



Securistii erau convinsi ca „Let it be“, pseudonimul Dorinei, este un mesaj secret

Nemulțumiti ca fata foloseste in scrisorile sale o „serie de expresii subtile in scopul calomnierii organelor de militie si juridice“, securistii au incercat sa o exmatriculeze pe aceasta de la Liceul „Ion Neculce“. „Ca premianta, eram in UTC si pe aceasta linie m-au pus la zid. Profesoara de sport m-a sfatuit sa ma transfer“, spune Dorina Diaconescu, care a terminat liceul la „Petru Groza“. Desi foarte inteligenta si cultivata, dupa cum remarcau toti securistii in referatele lor, tinară a fost respinsa la admiterea la Facultatea de Filosofie. „Nu am avut dovada ca din aceasta cauza“, spune insa retinuta femeia, a carei urmarire in acest dosar a incetat in 1974. Ulterior, a urmat un curs pentru receptioneri si a lucrat pina in 1992 in mai multe hoteluri din Bucuresti, unde crede ca a fost din nou urmarita. Astazi conduce o afacere impreuna cu sotul sau si spera sa ajunga sa-i vada pedepsiti intr-un fel pe cei care i-au distrus copilăria, intentionind sa deschida procese civile impotriva lor.

Doi copii disidenti, cu parinti la Secu

Vasile Neagu si Iosub Kalman, doi dintre tinerii cu care corespunda Dorina Diaconescu, erau ambii fiii unor angajati ai Ministerului de Interne. Initial, li s-a deschis dosar de urmarire pentru toti trei, Securitatea interceptind si scrisorile „cu caracter dusmanos“ ale acestora. „Nu mai este mult si cupa se va revarsa. Gindul nu poate fi inabusit de nici un decret, chiar de ar fi el dat de Dumnezeu. De ce inabusiti adevarul? Din fericire, prietenul celor multi, Cornel Chiriac, ne face sa ne simțim liberi doua ore pe zi. Traiasca Europa Libera!“, ii scria tinarul Neagu Jeanei Gheorghiu, redactor la revista „Saptamina“. Securistii si-au dat insa seama imediat ca acesta era fiul unui ofiter superior de Securitate, iar tatal celuilalt lucra tot in MI si atunci s-au rezumat doar la „avertizarea la sediul organelor noastre in prezenta parintilor“. In cazul Dorinei, au continuat insa urmarirea.



Dorina Diaconescu, la virsta la care devenise obiectiv pentru Securitate

- **Mobilizare ca la carte: 11 ofiteri superiori**

11 dintre cei 13 ofiteri care au lucrat la dosarul de urmarire a Dorinei Diaconescu erau ofiteri superiori. Cercetatorul Mihai Burcea, de la Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului, caruia Dorina Diaconescu i s-a adresat pentru consultanta, a descoperit ca multi dintre acestia aveau functii de conducere in Securitate. Gheorghe Stan Danescu, de exemplu, pe atunci maior si sef de serviciu, a fost adjunct al ministrului de Interne. Ovidiu Diaconescu a ocupat intre 1968 si 1989 functia de sef al Directiei Generale de Tehnica Operativa, iar colonelul Nicolae Sidea, pe cea de colonel si de inspector- sef adjunct la Securitatea Bucuresti.

Informatori la 9 ani

In ultimii ani, in arhivele fostei Securitati s-au descoperit numeroase dovezi privind implicarea copiilor in activitatea Securitatii. Pe baza unui Registru-Jurnal pentru Evidenta Retelei Informativ din judetul Sibiu pentru o perioada din anul 1989, Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului din Romania (IICCR) a identificat anul trecut 14 ofiteri de Securitate care au racolat copii in dosarul-problema „Arta - Cultura - Invatamint“ din judetul Sibiu cu scopul de a „preveni, descoperi si lichida infractiunile indreptate impotriva securitatii statului“. Impotriva ofiterilor s-a depus o plingere la Sectia Parchetelor Militare, dovedindu-se ca au racolat copii incepind cu virsta de 9 ani. Unii erau obligati sa semneze angajamente de sprijin, dupa care li se intocmea o fisa specifica de colaborator. Ponderea minorilor in rindul informatorilor din judetul Sibiu ajunsese la 20%: dintre cele 830 de persoane ce furnizau informatii Securitatii, 170 erau copii, ale caror tinte predilecte erau parintii si profesorii, dupa cum au relevat documentele. Ofiterii care au racolat copii nu au incalcat doar legislatia internationala, cit si legile romanesti de la acea ora, ei fiind denuntati pentru „infractiuni contra pacii si omenirii“, imprescriptibile.

<http://www.cotidianul.ro/index.php?id=15299&art=38216&cHash=f6bb60a6c4>